

[1987 நவம்பர் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 54/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்பரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 54/1987) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(எ) தமிழறிஞர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்குதல் மற்றும் பல்வகை வகைமுறைகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு 1987.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தமிழறிஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல் மற்றும் பல்வகை வகைமுறைகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 56/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

* 17—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1987 நவம்பர் 18]

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி மற்றும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற தமிழ்நாடு தமிழறிஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல் மற்றும் பல்வகை வகைமுறைகள் (இருந்த) சட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்படத்தக்க உதவித் தொகையை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். 150 ரூபாயாக இருந்த உதவித் தொகையை 250 ரூபாயாக உயர்த்தி, அதிலும் குறிப்பாக 1987 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் அமலாக்கப்படும் என்று கூறியிருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

அதோடு தமிழ் அறிஞர்களுக்கு இந்த உதவித் தொகையை வழங்கும்போது பாரபட்சம் ஏற்பட்டுவிடாமல் அனைத்துத் தமிழறிஞர்களுக்கும் இந்த உதவித்தொகை கிடைக்கக்கூடிய வகையில்—வெளியிலே பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறதோ என்று கேட்கும் நிலைமை இருக்கிறது; அது இல்லாமல் அனைத்துத் தமிழறிஞர்களுக்கும் கிடைக்கின்ற வகையில்—அரசு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழறிஞர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய விளக்கத்திலே பல நாடகக் கலைஞர்கள், கிராமியக் கலைஞர்கள், பல்வேறு கலைத் துறைகளில் தேர்ச்சி பெற்று இப்போது வயது முதிர்ந்து வறுமையில் மிகவும் வாடிக்கொண்டிருக்கிற கலைஞர்கள் மனுக்கள் கொடுத்து, அவை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன; இதுவரையில் தீர்வு காணப்படவில்லை. அந்த மனுக்களை எல்லாம் நல்லமுறையிலே பரிசீலனை செய்து, அனைத்துக் கலைஞர்களும் கஷ்டம் இல்லாமல், வயது முதிர்ந்த காலத்தில் நிம்மதியான வாழ்வு பெற்றார்கள் என்ற முறையிலே தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டு, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தமிழறிஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தமிழறிஞர்களுக்கு 150 ரூபாய் உதவித் தொகை தரப்படும் என்கின்ற மூலச்சட்டத்தை மாற்றி அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையினைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு, 250 ரூபாய் அவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குகின்ற சட்டமாக இது அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதை எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில் எதிர்க்காமல் வரவேற்கிறோம்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 18]

அதேநேரத்தில் இங்கே இன்னொரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்பில் ஈடுபட்டு சிறை சென்ற தியாகசீலர்களுக்கு எல்லாம் மானியம் வழங்க எங்கள் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

ஆனால் அதேநேரத்தில் இங்கே இருக்கக்கூடிய சிலர் உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு போட்டு இந்த மானியம் தரப்படக் கூடாது, இது இந்தியாவினுடைய தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு, இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு விரோதமானது என்று வழக்கு தொடர்ந்தார்கள். ஆனால் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானதல்ல. இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் உயிர்தீத்த தியாகிகளுக்கும், சிறை சென்ற தியாகச் செம்மல்களுக்கும் மானியம் வழங்குவது சட்டபூர்வமானதுதான் என்று தீர்ப்பு வழங்கினார்கள். ஆனால் அதற்கும் மேலாக உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போனார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து சிறைச்சாலை சென்ற தியாகிகளுக்கோ அல்லது மாண்டவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கோ இந்த மானியத் தொகை கொடுப்பது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று சொல்லி இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டத்தினுடைய 351-வது பிரிவைச் சட்டிக்காட்டினார்கள்.

“It shall be the duty of the Union to promote the spread of the Hindi language to develop it so that it may serve as a medium of expression for all the elements of the composite culture of India.”

இந்தியாவிலே பல்வேறு கலாச்சாரங்களுடைய மக்கள் வாழ்கிறார்கள். எனவே மத்திய சர்க்கார் இந்தியைப் பரப்புவதும், இந்தியை வளப்படுத்துவதும் அதனுடைய

‘It shall be the duty of the Union’ என்று சொல்லி, அது மத்திய சர்க்காரின்

கடமை என்று நீதிபதி சட்டிக்காட்டி, இந்த மாதிரி தமிழ் அறிஞர்களுக்கோ, தியாகிகளுக்கோ அல்லது அதைப்போலவே அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கோ இந்த மானியத் தொகை வழங்குவது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று

1987 நவம்பர் 18] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டார்கள். எனவே இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தினர் தமிழ் மொழியைப் பாதுகாப்பவர்கள்; தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பாதுகாப்பவர்கள்; மொழிப் பண்பாட்டு உணர்வைக் காப்பவர்களிடத்திலே அக்கறை காட்டுபவர்கள். இவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மாதம் 150 ரூபாய் வழங்க வேண்டும் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இப்போது அதை 250 ரூபாயாக ஆக்கி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற விலைவாசி நிலைமை உங்களுக்குத் தெரியும். இன்னும் சொல்லப்போனால் பால் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது; பஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது; அதைப்போல மின் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதுகுறித்து அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அவசியத் தேவைப் பண்டங்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கின்றன. எனவே இந்தக் காலக் கட்டத்தில் 250 ரூபாய் என்பது போதுமானதல்ல.

பல்வேறு காரியங்களில் பல்வேறு செலவுகளை எல்லாம் எவ்வளவோ செய்கிற காலகட்டத்தில் இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துச் சிறை சென்ற தியாகிகளுக்கும், மாண்டவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொடுக்கிற தொகையை இன்னும் அதிகப்படுத்திக் கொடுத்து தமிழ் மொழி உணர்வை, இன உணர்வை, இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்பு உணர்வைப் பாராட்டுகிற வகையில் அண்ணா பெயரில் நடைபெறுகிற அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதிலே இருக்கின்ற மிகப்பெரிய வேடிக்கை என்னவென்றால் இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் உயிர்நீத்த தியாகிகளுக்கும், மாண்டவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும், இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் சிறை சென்ற தியாகச் செம்மல்களுக்கும் இந்தத் தொகை வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகள் உருண்டு ஓடிவிட்டன. திருமணம் முடிந்தும் சாந்தி முகர்த்தம் நடக்கவில்லை என்று சொல்வதைப்போல இங்கே அறிவிப்புகள் செய்துவிட்டோம், சட்டங்கள் போடப்பட்டு விட்டன என்று இந்த அரசாங்கம் சொல்கிறதே தவிர இதுவரையில் இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் உயிர்நீத்த தியாகிகளின்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 18]

குடும்பத்தினருக்கோ போராட்டத் தியாக தீபங்களுக்கோ எந்தத் தொகையையும் கொடுக்கவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த அறிவிப்பு இன்னும் காற்றிலே கலந்து இருக்கிறதே தவிர, கரை சேராத ஓடமாக இருக்கிறதே தவிர, கற்பனையாக இருக்கிறதே தவிர இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. வெறும் சட்டங்கள் எந்தப் பயனையும் தராது. அரசியலுக்கு வேண்டுமானால் அது உதவலாம். நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிற வரைக்கும் அது வெறும் எலும்புக்கூடாகத்தான் இருக்கும். அதற்குச் சதையும், ரத்தமும் வேண்டுமானால் நடைமுறைப்படுத்தியாக வேண்டும். இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பது அண்ணாவின் கொள்கை. அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாக சட்ட அறிவிப்பு வந்தாகிவிட்டது. ஆகவே நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் . . .

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய ஆதிக்கம் என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது இந்தி ஆதிக்கம் என்பதற்குப் பதில் இந்திய ஆதிக்கம் என்று சொல்கிறார்களே . . .

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ் மொழியைப் பாதுகாப்பவர்கள் என்ற வார்த்தை இருக்கிறது. That is against the imposition of Hindi. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே ஒரு இந்தி ஏகாதிபத்தியமே இருக்கிறது. பாரதமாதாவின் பிள்ளைகள் என்று சொல்லிவிட்டு, நாமெல்லாம் ஒரு கொடியில் பூத்த மலர்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, இங்கே தமிழை மத்திய சர்க்காரின் ஆட்சி மொழியில் உள்ள ஒரு மொழியாக ஆக்காமல் வடக்கே இருக்கக்கூடிய உத்தரப்பிரதேசத்திலும், மத்தியப் பிரதேசத்திலும் இருக்கிற மக்கள் பேசுகின்ற ஒரு மொழியை ஆட்சிமொழியாக ஆக்குவதும், அந்த மொழியிலே பரீட்சை எழுதினால்தான் இங்கே இருக்கக்கூடிய சென்ட்ரல் பேங்க், தபால் அலுவலகம், இரயில்வே அலுவலகம் போன்றவற்றில் பணியாற்றுவவர்களுக்குப் ப்ரமோஷன்—அதாவது பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வதும் எந்த வகையில் நியாயம்? Is it not a discrimination on the basis of language?

1987 நவம்பர் 18] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

மதத்தின் பெயரால் வேறுபாடு கூடாது என்று சொல்கிற போது, இனத்தின் பெயரால் வேறுபாடு கூடாது என்று சொல்கிற போது, மொழியின் பெயரால், அந்த இன அடிப்படையிலே வேறு பாட்டை உருவாக்கி இரண்டாந்தர குழுமக்களாக்குவதுதான் இந்தி ஆதிக்கம், அதற்குப் பெயர்தான் இந்தி ஆதிக்கம். அந்த ஆதிக்கத்தை ஒழித்து அழிப்பதில், ஆயிரம் அடி கல்லறை கட்டத் தோண்டுவது, அதற்காக எந்தப் பதவியையும் இழந்து தியாகம் செய்வது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அடிப்படைக் கொள்கையாகும். ஆகையினாலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேற்றுக்கூட இதே சபையிலே பேசும்போது சொன்னேன். இந்தி மொழி யிலேதான் பாங்குகளிலே இருக்கக்கூடிய பைல்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்தோடு இந்தி டிரான்ஸ்லேஷன் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். எவ்வளவோ பெரிய இழப்புகளுக்கு பிறகு எங்கள் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் போராட்டம் நடத்தியதற்குப் பிறகு, பதவிகளை இழந்ததற்குப் பிறகு, பல பேர் ரத்தம் சிந்தியதற்குப் பிறகு, அண்ணாவும், பெரியாரும் அதற்காகக் கடுமையான போராட்டங்களை நடத்திய தற்குப் பிறகு, இன்னும் அந்த இந்தி ஆதிக்கம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 2-40)

ஆகையினால்தான் நான் சொல்ல விரும்புவது அண்ணா வழியிலே, பெரியார் வழியிலே போராட்ட களத்திலே இறங்கிய அந்தத் தியாகிகளின் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க வேறும் சட்டங்களால் பயன் ஏற்படாது. அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். எனவேதான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சபாநாயகர் அவர்களே, பழைய சட்டம் 1983-லேயே வந்தது. அதற்கு பல பேர் மனு போட்டும்கூட எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய இறுதிப் பேச்சில் உடனடியாக அந்த தியாகிகளுக்கும், அந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் 250 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்பதை அறிவிக்க வேண்டும்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 18]

அவையின் தலைவர் அவர்களே, இதிலேயும் ஒரு சிக்கல் இருப்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அந்தத் தொகையைப் பெறுபவர்கள் 3 மாதம் பெர்மனன்ட்டாகத் தமிழகத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. மூன்று மாதம் தமிழகத்தில் பெர்மனன்ட்டாக இருக்க வேண்டும் என்றால், நான் கேட்கிறேன், வயதான பெற்றோர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஓயன் பம்பாயிலோ அல்லது வேறு எங்கோ வேலை பார்க்கலாம். அவர்கள் தியாகிகளாக இருக்கலாம். அவர்கள் பையனோடு குடும்பம் நடத்த பம்பாய்க்குச் சென்றிருக்கலாம். அங்கே வாழ வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம், அதனால் அவர்களுக்கு இந்த மானியம் இல்லை என்று சொல்வது என்ன நியாயம்? அல்லது 4 மாதம் 5 மாதம் வெளியூரிலே, வேறு மாநிலங்களிலே இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம்; அவர்களுக்கு இந்த மானியம் இல்லை என்று சொல்வது என்ன நியாயம்?

அது மட்டும் அல்ல; தமிழ்நாட்டிலே 3 மாதம் அவர்கள் ரெசிடென்ட்டாகத் தொடர்ந்து இருந்தார்கள் என்பதற்கு என்ன ஆதாரத்தை வைத்து, எப்படிக் கண்டு பிடிப்பார்கள்? உடனே சான்றிதழ் வாங்கிக் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லலாம். இந்த நாட்டிலே சான்றிதழ்கள் பணத்திற்காக அன்றாடம் விற்கப் படுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தொடர்ந்து இங்கே 3 மாதம் இருந்தார் என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் மானியத்திற்கு எவ்விதிலிட்டி ஆகிவிடுகிறது. இது சரியல்ல எனவே அந்தப் பிரிவை எடுத்து விட்டு, தொகையை அதிகரித்து, அண்ணா வழியில், பெரியார் வழியில் இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்த அந்தத் தியாகச் சுடர்களுக்கு, இந்த மானியம் உடனடியாக வழங்கப்படும் என்று இந்த சபையிலேயே அறிவித்தால் தமிழர்களின் சார்பாக நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: மாண்புமிகு பேரவையின் தலைநாயகர் அவர்களே, தமிழ் அறிஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குகிற சட்ட முன்வடிவிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை தந்தமைக்கு நான் உள்ளபடியே மகிழ்வெய்துகிறேன். தமிழ் அறிஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குகிற ஒரு சிறப்பான பணியை, ஏற்று இருக்கிற இந்த அரசு, தமிழ் மொழியை

1987 நவம்பர் 18] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

அரியணையில் ஏற்றி அழகாக செங்கோல் ஓச்சுகிறது என்று இந்த அரசை பாராட்டுவது கடமை என்ற கருத்தினால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று உளம் மகிழ்வெய்துகிறேன்.

தமிழ் அறிஞர்களுக்கு கொடுத்து வந்த 150 ரூபாய் பொற்காசுகளை 250 பொற்காசுகளாக ஆக்கி மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருந்தகை அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். விலைவாசி வளர்ந்து வருகிற நிலையில், இந்த வறட்சியான சூழ்நிலையில் சற்று தாராளமாக தமிழ் அறிஞர்களுக்கு அள்ளி தந்திருக்கலாம். ஏனோ அவர்கள் அதிகமான தொகை வந்து விடுமோ என்று அச்சப்படுகிறார்கள் போல் இருக்கிறது. 13 லட்சம் ரூபாய்க்கு இழப்பு வந்து விடுமோ என்ற காரணத்தினாலே வெறும் 250 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய இந்திய நடுவண் அரசு இந்திய விடுதலை வீரர்களுக்கு 500 பொற்காசுகளை அளித்த தருவதுபோல நீங்கனும் குறைந்தது ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கைக்கு அடிப்படைத் தேவையான 500 பொற்காசுகளைத் தருவீர்களேயானால் அது பாராட்டுக்கு உரியது என்ற வகையில் பொன் மலர் நூற்றம் உடைத்து என்ற உணர்விலே அதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் தள்வர்களாலும், கயவர்களாலும் திருடப்பட்டால் எழுபிறவிக்கும் வருகிற இந்த தொட்டணைத்து ஊறும் மணற் கேணியினுடைய அறிவு ஊற்றினைத் தோண்டித் தோண்டி அருமையான அற்புதமான அறிவு நீரை இந்தப் பரந்த உலகம் முழுவதும் பகிர்ந்து பகிர்ந்து, யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற இயல்பான சிந்தனையை ஊற்றுவிக்கும் அந்தத் தமிழ் அறிஞர்களுடைய உள்ள உணர்வினை, பாங்கினை அந்த அறிவு ஊற்றுகளில் எழுகிற புதிய சிந்தனைகளையெல்லாம் தமிழை வளர்ப்பதற்கு, தமிழை நூற்றங்கால் பயிராகப் பெருக்கி மகிழ்வதற்கு ஏற்ற நிலையை உருவாக்கி இருக்கிற இந்த மாண்புமிகு அமைச்சருடைய கரங்களுக்கு மனதால் பொற்காப்பிட்டு மகிழ்கிறேன் என்ற உணர்விலே சொல்லுகிறேன், இந்தத் தொகையை மேலும் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி] [1987 நவம்பர் 18]

இந்தத் தமிழ் வளர்த்த நல்லறிஞர் பெருமக்கள் நல்ல குழந்தைகளைப் பெற்றிருப்பார்கள். கல்வியிலே ஊன்று கோலுடன் இருந்த நிலை மாறி அவர்கள் மேல் கல்வி படிக்கின்ற போது, அந்த இளைஞர்களுக்குக் கல்வியில் உதவித் தொகை பெறுகின்ற தமிழ் அறிஞர்கள் என்று நீங்கள் ஒரு காலத்தை உருவாக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தைக் குறிப்பிட்டால் அந்த மாணவச் செல்வங்களுக்கு, அந்த இளம் தளிர்களுக்கு தமிழ் ஆய்ந்த குடும்பங்களில் விளைந்த அந்த விளை பயிருக்கு உங்களுடைய உறவு நீடிக்கும். அதற்குப் புதிய ஊக்கத்தைத் தருகிற ஒரு நல்ல வாய்ப்பை நீங்கள் உருவாக்க வேண்டும். இந்தப் பணி இவருக்கு வாய்த்தது என்ற தகுதியை உருவாக்குவதற்கு அந்தத் தமிழ் அறிஞர் குடும்பங்களுக்கு நீங்கள் விளக்கு ஏற்றுகிற சூழ்நிலையில் அந்த குழந்தைச் செல்வங்களுக்கு நீங்கள் ஊன்றுகோலாக மாறவேண்டும். அந்தத் தமிழ் ஆய்ந்த அறிஞர்கள் அவர்களுடைய அறிவினை, அறிவிற்கு எல்லை இல்லை, வயதில்லை என்ற நிலையில் பரந்து விரிந்திருக்கிற அந்த அறிவினை, ஆராய்ச்சி மையங்களை வைத்து ஒன்றாகத் தொகுத்து, நல்ல அற்புதமான நூல்களை வடிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். சாலிலும் தமிழ் படித்துச் சாகவேண்டும்; எந்தன் சாம்பல் தமிழ் மணத்து வேகவேண்டும் என்ற உணர்வால் சாம்பல் கூட தமிழ் மணம் பரப்ப வேண்டுமென்ற உணர்வைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

‘பைந்தமிழ் பின் சென்று பச்சை பசும்பொன்னாரே’ என்று சொன்ன ஆழ்வாருடைய உணர்வுகளைப் போற்றி, தமிழ் பின்னாலே இறைவன் செல்கிறான் என்று திருஞானசம்பந்தர் சொல்வதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ‘நாளும் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தர்’ என்று அற்புதமாக இறை வழிபாட்டின் மூலமாக இயல் தமிழை வளர்த்த அறிஞனுடைய உணர்வை எல்லாம் நெஞ்சார எண்ணி மகிழ்கிற தமிழ் அறிஞர்களுக்கு அதிகமாக தொகை தரவேண்டும். அவர்களுக்கு அழகாக இல்லங்கள் அமைத்துக் கொடுப்பதில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன்.

காரணம் இல்லங்கள் கொடுப்பதால் அவர்களுடைய உணர்வுகள் செம்மையாக இருக்குமானால், கனி தரும் மரங்களாகக் குலுங்கும் செம்மை பொருந்திய அந்தச் சிரங்கள் ஈரம் படிந்த, வறட்சியில்லாத சூழ்நிலையில் இருக்கும். சேர்ந்தே

1987 நவம்பர் 18] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

இருப்பது எதுவென்று கேட்டால் வறுமையும், புலமையும் என்று புலவர்கள் சொல்வார்கள். அப்படி, சேர்ந்தே இருக்கிற அந்த வறுமையையும், புலமையையும் வேறுபடுத்த வேண்டும். அப்படி வேறுபடுத்தி அவர்களுடைய வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்துகிற ஒரு பெருமையை நீங்கள் பெற்றாக வேண்டும். நம்முடைய தமிழ் எப்படிப்பட்டது என்பதற்கு, அது இளமை, ஆற்றல், செம்மை, மணம், இறைத்தன்மை என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். தமிழ் மொழிக்கு எந்த மொழிக்கும் இல்லாத சிறப்பு உண்டு என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மெய் எழுத்து என்று க, ங, ச, ஞ என்று சொல்வார்கள். கவும், ஞவும் ஒன்று சேருமானால் அதனுடைய உணர்வுகள் செம்மைப்படுவதுபோல, கோப்பட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு, இங்கு என்று இழுத்து சொல்கிறதைப் போல புலவருடைய வறுமையேட்டில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ்கிற ஒரு தன்மையை உருவாக்குவதுபோல தமிழ் அறிஞனுடைய வாழ்வில் சேர்ந்திருக்கிற வறுமையை அகற்று வதற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். மேலும் இங்கே உதவித் தொகை அளிக்கிறபோது வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தினரின் வாழ்வில், ஒரு செம்மை பொருந்திய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். மேலும் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர், முன்பு ஆட்சிக் கட்சியில் இருந்தவர் சற்று ஆவேசமாக, தமிழ்த்தாய் ஏதோ அவர்களுடைய கொல்லைப்புறத்தில்தான் வேலை செய்வதாக எண்ணி இறுமாந்திருக்கிற நண்பர்கள் இந்தி ஆதிக்கம் என்று சொல்லி ஏதோ எங்களை, காங்கிரஸ் இயக்கத்தை சற்று வேகமாகப் பேசுகிறார்கள் என்று எண்ண மாட்டேன். சற்று தூண்டி விடுகிறார்கள் என்றே எண்ணுகிறேன். நாங்கள் இந்தி ஆதிக்கம் என்று சொல்கிற ஏதோ ஒரு தன்மையில் இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்களானால் அவர்கள் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தியாவினுடைய நடுவண் அரசுக்கு ஒரு மொழியினுடைய தன்மையே ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று உணர்வு வருகிறபோது அந்த ஆட்சிமொழியை வளர்ப்பதற்கு இயல்பாக இருப்பதில் தவறில்லை. ஆனால் தமிழை வளர்க்கவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தைச் சார்ந்த எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி] [1987 நவம்பர் 18]

இருக்கும் உணர்வை மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணம் தருமென்று உணர்வைத் தந்திருக்கிற அந்த இயக்கத்தைச் சார்ந்திருக்கிறவர்களும் உணர்வு வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தி மொழி ஒரு ஆதிக்க வெறி உணர்வோடு இங்கே திணிக்கப்படுகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேகமாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தி மொழியை ஒருபோதும் திணிக்க மாட்டார்கள். நேரு அவர்களும், அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களும், அதைப்போல எங்களின் அற்புதத் தலைவன், தமிழகத்தின்மீது தனிப்பற்று வைத்திருக்கிற தலைவன் ராஜீவ் காந்தி அவர்களும் கூட தங்களுடைய உணர்வால், சிந்தனையால் இந்தியாவின் மொழிகளைச் செம்மை பொருந்திய மொழிகளாக சிறப்பாக எண்ணவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக, தமிழ் மொழி மீது தனியாக அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கே ஆதிக்கம் ஒன்றும் வந்துவிடவில்லை. ஆதிக்கம் என்ற பெயராலே . . .

(பிற்பகல் 2-50)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய பாரதி அவர்கள், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள், இந்தித் திணிப்பு தமிழகத்திலே கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அப்படி உண்மையிலேயே இருக்குமானால் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அவரிடமிருந்து ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகின்ற வரைக்கும், ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும் என்று முன்னாள் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்களே, அந்த வாக்குறுதியை அரசியல் சட்டத்திலே திருத்தமாக இணைப்பதற்குத் தங்கள் கட்சி தீர்மானம் போடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: Convention has the force of Law. என்பது நம்முடைய வழக்கறிஞர் நண்பருக்குத் தெரியும். மரபு என்பது இந்தியாவின் நடுவண் அரசினுடைய தலைமை அமைச்சராக இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய வார்த்தைகளைச் சொன்னாலே, அந்த வார்த்தையே வடிவாக,

1987 நவம்பர் 18] [திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி]

உணர்வாக, நெறியாக, முறையாக எண்ணுகின்ற மரபினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணர்வார்கள். அதற்குச் சட்டம் ஒன்றும் தேவையில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மரபு என்பது, வாக்குறுதி என்பது, அதிலும் குறிப்பாக பிரதமர் பதவியில் இருப்பவர்கள் தருகிறபோது, அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். ஆனால், அவர்களே, வாக்குக் கொடுத்தவர்களே, பார் உள்ளவரையும், கடல் உள்ளவரையும் இருந்துவிட முடியாது. மனிதனுடைய வாழ்க்கை அதிகப்பட்சம் 100 ஆண்டுக்காலம். நாளைக்கே வேறு ஒருவர் பிரதமராக வரலாம். நாளைக்கு வருகின்றவர் மிகப் பெரிய இந்தி ஆதிக்க வெறியராகக் கூட இருக்கலாம். ஆகையினாலே அரசியல் சட்டத்திலே இணைத்து விட்டால் சிக்கலே இருக்காது. அப்படி இணைப்பதிலே என்ன சிரமம்?

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி : பேரவையின் தலைநாயகர் அவர்களே, நான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன், இந்தியா வினுடைய நடுவண் அரசினுடைய தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள், காங்கிரஸ் பேரியக்கத்திலே இருப்பவர்கள்தான் தொடர்ந்து, நீர் உள்ளவரையிலும், இந்தக் கதிர்வன் இருக்கிற வரையிலும் தொடர்ந்து இருப்பார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டினுடைய, மொழியினுடைய எண்ணங்களை உணர்ந்தவர்கள்தான் இந்தியாவினுடைய ஜனநாயக மரபிலே, தலைமைப் பொறுப்பிலே வர முடியும். ஆகவே வருகின்றவர்கள் கூட அத்தகைய எண்ணங்களைத்தான் பிரதிபலிப்பார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் தன்னுடைய உணர்வுகளைப் பகிர்ந்துகொள்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயக நாட்டிலே தேர்தல் நடைபெறுகிறபோது, தொடர்ந்து ஒரு கட்சி ஆளும் கட்சியாகவும் அல்லது எதிர்க்கட்சியாகவும் மாறி மாறி பொறுப்புக்கு வர முடியும். நேற்று வரைக்கும் கேரளாவிலே, சிக்கிமிலே, அஸ்ஸாமிலே, ஆந்திராவிலே, கர்நாடகத்திலே நடந்ததைப் பார்க்கிறோம். எனவே இன்னார்தான் தொடர்ந்து வருவார்கள் என்று அரசியல் சட்டத்திலே இல்லை. நடை

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 18]

முறையிலும் மக்களுடைய தீர்ப்பு அப்படியிருக்காது. நான் உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்பதெல்லாம், இந்தி ஆதிக்கத்திலே, அவர்களுக்கு இஷ்டம் இல்லை. மத்திய சர்க்காரிலே இருப்பவர்களுக்கு, காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இஷ்டம் இல்லை என்றால்—அப்படி ஒரு அபாயம் வரக்கூடாது என்ற காலகட்டத்திலே—அதை அரசியல் சட்டத்திலே இணைப்பதிலே உங்களுக்கு என்ன சிக்கல் இருக்கிறது? அரசியல் சட்டத்திலே இணைத்துவிட்டால், அது ஒரு பாதுகாப்பு. அதைத்தான் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகையினாலேதான் கேட்கிறோம். ஏற்கனவே பல வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், பல்வேறு மாநிலங்களில், உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு கட்சிக்காரர்களும் பாராளுமன்றத்திலே விவாதிக்க வேண்டிய விவகாரம். இதை இங்கே விவாதிக்க முடியாது. இதை விவாதிக்க வேண்டிய இடம் பாராளுமன்றம்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மொழி விவாதம் என்று சொன்னால், பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் நேரத்தை அதிகமாக ஒதுக்குகிறார்கள், பரவாயில்லை. நானும் மொழியைப் பற்றித்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போதுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பாரதியை கேட்டார்கள். நானும் கேட்க விரும்புகிறேன், இந்த அரசை. மற்ற மாநிலங்களிலே எல்லாம் மும்மொழிக் கொள்கை என்று வைத்திருக்கும்போது, இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் இரு மொழிக் கொள்கையை ஏன் வைத்திருக்கிறீர்கள். அதை விரும்புகின்றவர்கள் படிக்கின்ற வகையில் விட்டால் என்ன என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி, அதை இந்த அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பாரதி சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள். (குறுக்கீடு). நீங்கள் பேசுகிற பிரச்சினை வேறு.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் கேட்கிற கேள்வி வேறு. நான் கேட்கிற கேள்வி வேறு.

1987 நவம்பர் 18]

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: மாண்புமிகு பேரவையின் தலைநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ் அறிஞர்களுக்கு தொகை அளிப்பதைப் பற்றி எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதே நேரத்திலே, தமிழகத்திலே காலம் காலமாகப் பல்வேறு மொழியைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்கள் திராவிட மொழியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஏன் இந்தி மொழியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சமஸ்கிருதத்திலே புலமை பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய அறிவினை ஆராய்ந்து, 'நுண்மான் நுழைபுல'த் தன்மைகளை எடுத்து ஆராய்ந்து, அவர்களுக்கும் சேர்த்து, இந்த உதவித் தொகையை அளிக்கின்ற வகையில் ஒரு பாந்த உள்ளத்தோடு, 'யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்' என்று கனியன் பூங்குன்றனார் அவர்களுடைய மரபிலே வந்த காரணத்தாலே அவர்களுக்கும் இந்த உதவித் தொகையை அளிக்கவேண்டும் என்ற உணர்வினை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும் நம்முடைய மொழிக் கொள்கையிலே என்ன சர்ச்சைகள் இருந்தாலும், என்ன வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதிலே தவறு ஒன்றுமில்லை, என்று நான் எண்ணுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அந்த மொழி நன்றாகத் தெரியும். இருந்தாலும் நம்முடைய எல்லையைக் கடந்து போகின்றபோது, 4 கோடி தமிழர்களும் தமிழகத்திலே வாழ்ந்துவிட முடியாது. ஆகவே பரந்து இருக்கின்ற... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ் அறிஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குவது சம்பந்தப்பட்டது இந்த மசோதா. இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்டவற்றை மட்டும் பேசுங்கள். மொழி விவாதம் வேண்டாம்.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றும் அதிகமாகப் பேசவில்லை. முடித்து விடுகிறேன். ஒரு மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளுவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொண்டால் தமிழ் வளமாக வாழ்வதற்கு, வளமான வாழ்வை நோக்கிச் செல்வதற்கு, பல்வேறு மொழிகளைக் கற்று ஆய்ந்து செம்மைப்படுத்துவதற்கு வழி கோலும் என்று சொல்லி நான் அதிகமான நேரத்தைப் பசியோடு இருக்கிற காரணத்தால் பேரவையில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லி இந்தத்

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி] [1987 நவம்பர் 18]

தமிழ் அறிஞர்களுக்குத் தொகை அளிப்பதிலே நான் பகையாளி அல்ல, அந்தத் தொகையை மேலும் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை நிறைவு செய்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1983 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் அடிப்படையில் தமிழ் மொழிக்காக தமது ஆர்வத்தை அல்லது தமிழ் மொழி வளர்ச்சியை அல்லது தமிழ்ப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியைப் பேணிக் காப்பதற்காகப் பேரார்வம் பூண்டும் சான்றாண்மையைப் புலப் படுத்திய தமிழ் அறிஞர் பெருமக்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குவதற்கு ஏற்கனவே மாண்புமிகு டாக்டர் பொன்மனச் செம்மல் அவர்கள் முடிவு எடுத்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது இந்த அரசு அப்போது 150 ரூபாய் அவர்களுக்கு உதவித் தொகையாக வழங்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதை 250 ரூபாயாக உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முடிவு எடுத்ததை ஒட்டி, தற்போது இந்தத் திருத்தத்தை அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமங்கன் அவர்கள் பேசுகிற போது இந்த நிதி உதவித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் உடனடியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தன்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் இந்தி மொழி எதிர்ப்பு என்பது அல்ல. இதை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். சட்ட ரீதியாக எழுந்த பிரச்சினைகள் முன்னர் என்ன என்பதைப் பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமங்கன் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்காக தமது தியாகப் பாங்கினை அல்லது சான்றாண்மையினை எவ்வகையிலேனும் வெளிப்படுத்தியவர்களுக்கு இந்த உதவித் தொகை வழங்க வேண்டும் என்ற முடிவில்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. விரைவில் இது சட்டமானவுடன் மிக விரைவில் சிறிதும் காலதாமதமின்றி இத்தகைய தமிழ்ச் சான்றோர்களுக்கு இந்த உதவியை வழங்க அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 18] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அன்புச் சகோதரர் திரு. பாரதி அவர்கள் பேசுகிறபோதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசுகிற போதும் மும்மொழித் திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்குமா என்ற ஒரு வினாவைத் தொடுத்துவிட்டு விட்டார்கள். பதில் அளிக்க வேண்டியது அரசின் சார்பில் எனது கடமை. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கையான 2 மொழிக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கும். அதிலே சிறிதும் நழுவாது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் சார்பிலும், அரசின் சார்பிலும் நான் ஆணித்தரமாக இங்கு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தி திணிப்பு என்பது இல்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாரதி அவர்கள் கூறினார்கள். அரசின் சார்பில் அதை நான் மறுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் சட்டத்திலேயே இந்தியைப் பரப்புவதற்கு, கட்டாயமாகப் பரப்புவதற்கு இந்திய துணைக் கண்டத்தினுடைய கலாச்சாரப் பண்பாடு களுடன் இந்தி மொழியைப் பரப்பவேண்டும் என்பது அரசியல் சட்டத்திலேயே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிற உண்மையினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாரதி அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த நிலையில் இந்திய அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும், மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் எந்த அளவுக்கு இந்தியைத் திணித்து வருகிறது, அதைத் திணிப்பதிலே தீவிரத்தைக் காட்டி வருகிறது என்பதை நாடு அறியும். வானொலியாக இருந்தாலும் சரி, தொலைக்காட்சியாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய அரசினுடைய அமைப்புகளாக இருந்தாலும் சரி, மாநிலத்தில் இருக்கிற மத்திய அரசின் அமைப்புகளாக இருந்தாலும் சரி, ஒட்டுமொத்தமாக மாநிலத்தில் தற்போது இருக்கிற நிர்வாகத் திற்கு வேண்டிய ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ். அண்டு அலைடு எக்சாமினேஷனுக்கு வேண்டிய தேர்வுகளாக இருந்தாலும் சரி, அங்கு எந்த அளவுக்கு அவர்கள் இந்தியைப் பரப்பி வருகிறார்கள் என்பது வெட்ட வெளிச்சமான ஒரு உண்மை, இந்த நாட்டுக்குத் தெரிந்த உண்மை. எனவே நமது அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிற விதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மத்திய அரசு இந்தி மொழியைக் கட்டாயமாகப் பரப்ப வேண்டும் என்று இருக்கிற விதியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒரு புறம் இந்தி மொழியைப் பரப்பிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் 18]

இந்தி மொழியைத் திணிக்கமாட்டோம் என்று பண்டித நேரு அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்து இருந்தும், பண்டித நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைச் சிறிதும் மதிக்காமல் அதை உதாசீனப்படுத்திவிட்டு, புறக்கணித்துவிட்டு, பண்டித நேரு அவர்களுடைய காலத்திற்குப் பிறகு படிப்படியாகத் தொடர்ந்து இந்தி கட்டாயமாக அனைத்து மட்டத்திலும் திணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய திண்ணமான முடிவு. அதை இந்த அரசு எல்லாவிதத்திலுமே எதிர்த்து வருகிறது. தொடர்ந்து எதிர்க்கும் என்பதையும் நான் இங்கே தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் அதைத்தான் கேட்டார்கள். இருமொழிக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து அரசு கடைப்பிடிக்குமா என்று கேட்டார்கள். இரு மொழிக் கொள்கையைத்தான் இந்த அரசு என்றும் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே பிறந்திருக்கின்ற மக்களும், ஏழு மாநிலங்களைச் சார்ந்த குழந்தைகள், மாணவர்கள் மட்டும் இருமொழிகளைப் படிக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை உருவாக்கியிருக்கிற அரசியல் சட்டம், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய பிற மாநிலங்களிலே இந்தி பேசாத மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற குழந்தைகள் மூன்று மொழிகளைப் படிக்கக் கூடிய ஒரு கட்டாய நிலையை உருவாக்கியிருப்பது, ஒரு கண்ணிலே வெண்ணையையும் மறு கண்ணிலே சுண்ணாம்பையும் வைத்து, பாரத மாதாவினுடைய குழந்தைகளுக்குள்ளாகவே பாகுபாட்டை அனைத்துத் துறையிலேயும் எதிர்காலத்திலே உருவாக்கக் கூடிய ஒரு தீங்கை உருவாக்கும். இதை மைய அரசுக்கு அவ்வப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அண்ணா வழி நின்று, தங்களுடைய கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை அரசு தொடர்ந்து வலியுறுத்தும் என்பதனையும் எடுத்துச் சொல்லி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை அவை ஏற்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 3-00)

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் கல்வியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், இந்தியை மத்திய அரசாங்கம் இங்கே திணிப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுப்பதை மறுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதேபோன்று தமிழை அகிலஇந்தியா முழுமைக்கும் பரப்புவதற்கு நம்முடைய துறை

1987 நவம்பர் 18] [திருமதி டி. யசோதா]

எந்த அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டுள்ளது என்பதைக்கூட தெரிவித்தால், கொஞ்சம் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் 7 மாநிலங்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமான இந்தி மொழியை மீதமுள்ள 22 மாநில மக்கள் மீது திணிக்கவேண்டுமென்ற உணர்வோடு, இந்நி வெறி உணர்வோடு, திணித்து வருவதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே அவர்கள் அதிகாரத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிறபோது, நேரு பண்டிதர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழியைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னதற்குக் காரணம் இதுதான். 351 ஆவது பிரிவிலே,

It shall be the duty of the Union to promote the spread of the Hindi language, to develop it so that it may serve as a medium of expression for all the elements of the composite culture of India.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாக இங்கே இருக்கின்றவர்கள் அனைவரும் தமிழர்கள், யாருமே இந்தி மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் அல்ல. இந்த அளவிற்கு விபரீதமான ஒரு பிரிவு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 351 ஆவது பிரிவிலே இருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

It shall be the duty of the Union to promote the spread of the Hindi language, to develop it so that it may serve as a medium of expression.

என்று தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாளடைவில் ஏற்கனவே நான் அவையிலே சொன்னதுபோன்று, குழந்தை பிறக்கும் போதே பெற்ற தாயை அம்மா என்று அழைப்பதற்குப் பதிலாக 'மா' என்று அழைப்பதற்கும், வளர்கின்ற குழந்தைகள் அப்பா என்று அழைப்பதற்குப் பதிலாக 'பிதாஜி' என்கூட அழைப்பதற்குமான நோக்கத்தில்தான்—

to serve as a medium of expression for all the elements of the composite culture of India

என்று தெளிவாக்கப்பட்டிருப்பதை வைத்துக்கொண்டுதான் நேரு பண்டிதர் தந்த உறுதிமொழியைச் சட்ட ரீதியாக அரசியல் சட்டத்திற்கு 351 ஆவது பிரிவிற்கு திருத்தத்தைக் கொண்டுவர மைய அரசு இணங்கவில்லை.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் 18]

தமிழகத்தில் இருக்கின்ற தமிழன் தன் தாய்மொழியைக் காக்க வேண்டும். இந்தி மொழித் திணிப்பைத் தடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த உணர்வோடு மத்திய அரசை அணுக வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். 351 ஆம் பிரிவைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஒருபுறம் இந்தி மொழியைத் திணிக்க வில்லை என்று வாயளவில் சொல்லிக்கொண்டு, வெளிப்படையாக இந்தி மொழியைச் சுந்துபொந்துகளில் எல்லாம் திணிக்கக்கூடிய பாங்கினை 351 பிரிவு செலுத்துகிறது. ஆனால் ஒரு மாநில மொழியினை, மாநில மொழியிலிருந்து பிற மாநில மொழியில் பரப்புவதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் நமக்கு இந்த வசதி இல்லை. 351 ஆவது பிரிவைத் திருத்தி—இதைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம். இதைத்தான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இதைத்தான் மறைந்த நம்முடைய அண்ணா அவர்களும் கேட்டார்கள். 351 ஆவது பிரிவைத் திருத்தி

“It shall be the duty of the Union Government to promote the spread of the Hindi language”

என்பதற்குப் பதிலாக இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கின்ற ஆங்கிலத்தையும் உள்ளடக்கிய இணைப்பை அதுவும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கின்ற ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுடைய தாய்மொழி என்ற காரணத்தால் பல நாடுகளாக இருந்த இந்தியாவை ஒரு நாடாக உருவாக்கி ஒற்றுமையை உருவாக்கிய மொழி ஆங்கில மொழி என்ற காரணத்தால் அதையும் சேர்த்து

“It shall be the duty of the Union Government to promote the spread of all the fifteen languages, including the English language”

என்று அரசியல் சட்டத்தை மைய அரசு திருத்தும் என்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், இந்திய தேசிய காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்களும் மத்திய அரசை வலியுறுத்தி அப்படித் திருத்து வீர்கள் என்றால், தமிழ் மொழியை இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் பரப்பக்கூடிய வாய்ப்பு உருவாகும். அந்த வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்திய தேசிய காங்கிரஸைத் தமிழக அரசின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தமிழறிஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல் மற்றும் பல்வகை வகைமுறைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 56/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தமிழறிஞர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குதல் மற்றும் பல்வகை வகைமுறைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 56/1987) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஏ) தமிழ்நாடு கடன் நிவாரண (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கடன் நிவாரண (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 57/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

*17-11-1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.